Бабуся Ніч ходить
ген-ген до Дніпра
І при самому березі
у срібній блискучій воді
купає молоденького місяця-серпика.
А тоді закутує його
у свою прозору пелену
і кладе у вербову колисочку —
свого пестунчика...
...А тоді... а тоді...
Зорі заграють у брязкальця,
бабуся Ніч співатиме люлі,
а місяць у колисці чеберятиме,
поки виросте
в повню.